

[Nyrup Rasmussen]

Flere har spurgt statsministeren, om de tal, der blev bragt til torvs om ministrenes solidaritet i samfundsøkonomien ved at gå ned i løn, nu også holdt vand. Det har statsministeren ikke svaret på. Det burde han måske gøre og vedstå, at det jo ikke er et billede, der dækker virkeligheden. Sandheden er, at de høje indkomster rent faktisk bliver lettet, og at det ikke er rimeligt – heller ikke i planen – at fremstille tingene, som det er sket.

Og så lidt mere om moralen, hvis jeg må citere statsministeren fra hans egen redegørelse her til morgen:

»Vi føler os overbeviste om, og det mener vi de mange beregninger dokumenterer, at den samfundsøkonomiske udvikling i de kommende år vil indebære vækst og fremgang« – og så kommer det: »... når denne plan gennemføres.« Og derefter: »For det første vil arbejdsløsheden begynde at falde allerede fra 1990 til næste år. En bedre konkurrenceevne og de markante strukturpolitiske forbedringer vil give basis for en fremgang i den private sektors beskæftigelse på ca. 100.000 personer i årene frem til 1994.«

Hr. statsminister! Det er jo ikke ordentlig information om, hvad virkningerne af regeringens plan er – ikke engang på grundlag af regeringens egne beregninger. Statsministeren burde holde sig for god til det. Sandheden er jo, hr. statsminister, når vi tager beregningerne for deres eget pålydende i regeringens egen plan og i de mange beregninger, som regeringens statsminister var så glad for – og vi er også taknemmelige for, at tingene bliver lagt frem – sandheden er, at den merbeskæftigelse i den private sektor, der bliver resultatet af regeringens egne beregninger, er på 38.000 personer og det endda i 1995. Det er ikke 100.000, hr. statsminister, det er 38.000, vurderet på regeringens egne præmisser.

Det vil jeg gerne bede statsministeren om at bekræfte, så vi kan få de korrekte informationer frem til debatten.

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, det har været en interessant debat, og som forventet har regeringens plan været hovedindholdet i debatten i dag. Man kan heller ikke være overrasket over, at kritikken har været hård – det er den jo mange gange her i folketingsalen – men jeg synes nok, det er lidt

betænkeligt, at hr. Svend Auken her i sit sidste indlæg ligesom taler sig længere bort fra regeringen og regeringspartierne.

Der har været mange tal på bordet, og man har også hørt fra hr. Svend Aukens side, at S-planen i virkeligheden vil give et lavere skattetryk, end regeringens plan vil give. Men der kan vi jo pege på, at i S-planen er der en lang række omlægninger; bl.a. betyder omlægning af børnechecken til fradrag, at man får en teknisk sænkning af skattetrykket, så jeg tror egentlig ikke, at vi kommer meget videre med den diskussion her i folketingsalen. Det vil nok være bedre, at vi får nogle drøftelser imellem regeringen og partierne og eventuelt også i Det Politisk-Økonomiske Udvalg.

Jeg tror også, man kan uddrage af debatten, at alle partier mere eller mindre er enige om, at der er behov for virkelig langsigtede ændringer i vores økonomi. Uanset hvem der har været på talerstolen, er der ingen, der kan komme uden om, at der er behov for, at skatten skal ned, og at vi har en alt for hård skat på arbejde. Så kan man diskutere – og det er blevet diskuteret – hvordan det skal ske.

Der er heller ingen, der kan være i tvivl om, at der er behov for, at afgiftspolitikken bliver lettet, så vi får tilpasset os til EF's indre marked.

Der er så en stor uenighed om, i hvilken udstrækning den offentlige udgiftspolitik skal styres, eller om der skal skæres ned på den offentlige sektor. Vi finder ikke, der er nogen vej udenom. Hvis vi vil skabe basis for, at vi i den private sektor kan få flere job, så er det simpelt hen nødvendigt, at vi får styr på den offentlige udgiftspolitik, og at vi får sænket de offentlige udgifter. Det er den eneste måde, vi kan få flere job i det private erhvervsliv på, og det er den eneste måde, vi på lang sigt kan få forbedret vores konkurrenceevne på.

Den hårdeste kritik af planen har i dag været rettet imod marginalskatterne. Der har været mange skræmmebilleder her fra talerstolen, og jeg vil gerne sige, at jeg ikke synes, det nytter at føre de skræmmebilleder frem. Jeg tror, at alle, der kender til arbejdsmarkedet, ved, at de høje marginalskatter virker hæmmende på initiativet og lysten til at arbejde.

Jeg synes også, det skal siges klart, at efter den plan, som vi har diskuteret, vil alle få skattelettelser, og alle vil få samme procentuelle